

Gana, Kumasi- julij 2015

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Maja Pavlica, pavlicamaja16@gmail.com

Čas izmenjave: od 1.7 do 28.7.2015

Za prakso sem si izbrala ginekologijo in porodništvo v Kumasiju, ki je drugo največje mesto v Gani in šteje 2.000.000 prebivalcev.

V Gano sem prispela konec junija, letela sem z Iberio preko Barcelone za 590€. Vizo sem si uredila na veleposlaništvu v Rimu za 50€. Dostavni stroški so bili znatno nižji kot sicer, ker mi je znanec, ki živi v samem mestu, poslal vizo nazaj v Slovenijo. V nasprotnem primeru bi morala vse urediti preko kurirske službe. Pred odhodom sem uredila še cepljenje in profilakso za malarijo. Odločila sem se za Lariam, stranskih učinkov na srečo nisem imela. Cepila pa sem se proti rumeni mrzlici, hepatitisu A in meningokoku ter prejela poživitveni odmerek za poliomielitis. Skupaj z antimalariki je vse skupaj nanoslo 250€.

Iz glavnega mesta sem se odpravila v Kumasi z VIP busom. Ko sem prispela, me je pričakala moja kontaktna oseba, s katero sva bila na vezi preko maila. Skupaj sva šla do študentskega hostla, ki se nahaja tik zraven bolnišnice Okomfo Anokye. V sobah smo bili po dva ali trije in ponekod tudi po štiri osebe. Sobe so bile urejene, občasno pa je prišlo do izpada elektrike in vsakodnevno je vsaj enkrat zmanjkalo vode. V kopalnici smo že imele vedra, tako da smo jih redno polnile z vodo. V študentskem hostlu smo imeli na voljo tudi fitnes, računalniško sobo in knjižnico.

Samo mesto je najbolj znano po največji odprti tržnici v zahodni Afriki, je pa tudi rojstno mesto Kofi Anana. Je precej kaotično in umazano, vendar zaradi tega nič manj zanimivo. Popoldneve sem najraje preživljala na tej znameniti tržnici, na kateri najdeš vse, ter se tudi zelo hitro izgubiš, ker je res ogromna. Področje, kjer je bolnišnica ter stanovanja za zdravnike in študente je nekako izolirano od preostalega mesta. Ograjeno je z zidom, na vratih pa stražijo varnostniki. Bolnišnica ima lasten generator, da ne pride do izpadov elektrike. Lokalni študentje za nas niso organizirali nekih popoldanskih aktivnosti, tako da smo bili prepuščeni sami sebi. Popoldneve smo tako preživljali na tržnici, pri šivilji ter v kulturnem centru. Kak večer smo šli v restavracijo izven kampusa, da smo si malo odpočili od lokalne hrane. Po mestu pa smo se največkrat vozili s taksiji. Sama sem se v mestu počutila varno. Podnevi sem brez problema lahko sama hodila naokrog, ponoči pa smo bili vedno v skupini.

Na oddelku so bili zdravniki in pripravniki razdeljeni na pet skupin, sama sem bila dodeljena skupini D. Delo je potekalo po sistemu rotacij, tako da je vsaka skupina v enem tednu obdelala vse lokacije. V ponedeljek smo začeli z glavno vizito, v torek so bile na vrsti ginekološke operacije, v sredo ambulanta, v četrtek antenatalna in postnatalna klinika in v petek dežuranje. Običajno so študenti sledili pripravnikom. Jaz sem se vsak teden pridružila drugemu, tako da sem videla več različnih primerov. Vsak pripravnik pa je bil zadolžen tudi za določeno število pacientov. Delovni dan se je običajno začel z jutranjim sestankom ob 8.30, končal pa se je okrog 14.00, razen ob petkih, ko je bilo na vrsti celodnevno dežurstvo.

V bolnici sem lahko pregledovala nosečnice, izvajala običajne ginekološke preglede, merila tlak in jemala kri, enkrat sem celo vstavila nazogastrično sondo. Pokazali so mi, kako se pravilno nastavi

CTG, videla sem ogromno miomektomij in carskih rezov. Osebjem je bilo vedno zelo prijazno in mi je pogosto tudi prevajalo. Zmotil pa me je njihov odnos do samih pacientov, ki je bil precej neoseben. Dobila sem občutek, da so pacienti zgolj neki medicinski primeri in ne dejanske osebe. Zadnje dneve v Kumasiju sem se pridružili cimri na pediatriji, kjer sem lahko opravljala klinične preglede otrok in jih zapisovala v kartoteke.

Na izmenjavi je bilo približno 20 tujih študentov. Med sabo smo se zelo dobro razumeli in skupaj med vikendi tudi potovali. Lokalni študentje so za nas organizirali dva izleta. Prvi vikend smo šli na sever v Mole National Park in Monkey Sanctuary. Ogledali smo si tudi Kintampo slapove. Receptor v hostlu je organiziral izlet do Volta regije, ki je na vzhodu države. Tam smo osvojili najvišji vrh Gane in si ogledali najvišje slapove v zahodni Afriki. Tretji vikend so ostali obiskali obalo (Cape Coast in Butre). Ker sva s cimro imeli še dodaten teden prostega časa, sva se odločili, da si bova obalo ogledali na koncu.

Neprijetnih izkušenj z Ganci nisem imela, vsi so bili vedno zelo prijazni. Res pa je, da so cene za belce vedno dvakrat višje kot za lokalne prebivalce, zato je pogajanje oziroma barantanje kar obvezno. S cimro sva si po zaključku prakse ogledali še Busuo, Accro in Cape Coast. V zadnjih dveh mestih sva kontaktirali lokalnega exchange officerja in zastonj prespali v študentskem hostlu.

V samem kampusu smo imeli študentsko kantino, kjer so stregli šest različnih jedi. Veliko je bilo raznih variacij riža in bolj malo zelenjave. Določene jedi so bile precej začinjene. Vodo si lahko kupil v plastenkah ali pa v plastičnih vrečkah, kar je bilo ceneje. Za zajtrk si imel na izbiro sendvič z omleto ali kašo. Prave kave ni bilo, imeli so samo Nescafe instant pripravek. Na kampusu je bila tudi stojnica s sadjem in dve majhni trgovini, kjer si lahko kupil vse od toaletnega papirja do pomladanskih zavitkov.

Sama izmenjava je bila zame zelo zanimiva. Izpolnila se mi je želja po obisku Afrike. V bolnišnici sem se veliko naučila in spoznala medicine s celega sveta.